

Velký vendéský griffon
(*Grand Griffon Vendéen*)

Standard F.C.I. č. 282/18.02.2000/ F

Překlad z francouzštiny: Helena Dvořáková

Původ: Francie

Použití: honič používaný při lovu se střílnou zbraní, někdy na štvanice, na velkou zvěř – jelena, srnčí, černou, lišku, obvykle ve smečce, někdy individuálně jako stopař.

Datum zveřejnění platného standardu: 09.01.1999

Klasifikace F.C.I. skupina 6 honiči, barváři a plemena příbuzná
sekce 1.1 velcí honiči
s pracovní zkouškou.

Krátký výťah z historie:

Původně existoval jenom tento velký vendéský griffon. Byl varietou hladkosrstých vendéských honičů, kteří pocházeli z greffierů či z bílých královských honičů. Nesmíme ovšem opomenout také plavé bretaňské griffony, jejichž krev kolovala v žilách greffierů. Také „šedí Sv. Ludvíka“ a griffoni z Bresse, potomci starobylých galských segugiů měli podíl na formování velkého griffona.

Celkový vzhled:

Pes starobylého původu, francouzského typu, vnímavý a rozhodný, vznešený jak svojí tělesnou stavbou, tak i způsobem pohybu. Má vyvážené proporce, je silný, nikoli však hrubý.

Použití/Povaha:

Použití: má jemný nos, vyniká krásným hlasem; na stopě proniká i křovinatým terénem, pracuje na velké rozloze;

Povaha: je mírná, ale osobitý a vášnivý lovec, potřebuje být správně veden;

Hlava:

Mozková část:

Mozkovna: při pohledu zepředu je dost klenutá, úzká.

Stop: velmi mírný

Obličejová část:

Nos: velký, černý, s výjimkou jedinců bílooranžových, u kterých se toleruje hnědý, nozdry dobře otevřené.

Čenichová partie: je stejně dlouhá jako mozkovna, silná, nosní hřbet je rovný nebo velmi mírně klenutý;

Pysky: jsou dobře vyvinuté, překrývají zcela spodní čelist a dávají čenichu hranatý tvar. Pysky jsou porostlé pěkným vousem.

Čelisti/Zuby: mají nůžkový skus; řezáky jsou dobře postavené v čelistech.

Oči: jsou tmavé, velké a živého pohledu, obočí je výrazné, ale nezakrývá oči. Spojivky nesmí být vidět;

Uši: typické pro francouzského honiče, pružné, úzké a jemné, pokryté dlouhou srstí, zakončené ve tvaru protáhlého oválu. Stáčejí se směrem dovnitř. Jsou nízko zavěšené, pod linií očí, a přesahují konec nosu;

Krk: je elegantní, bez laloku;

Tělo:

Hřbet: silný, rovný nebo velmi mírně se zvyšující směrem k zádi.

Bedra: svalnatá.

Hrudník: není příliš široký, zato dost hluboký, dosahující do úrovně lokte;

Žebra: jsou středně klenutá, dlouhá.

Slabiny: jsou spíše vtažené, ale dobře vyplněné.

Ocas: je nasazený dost vysoko, nesený šavlovitě, ne srpovitě, silný u kořene, ke špičce se zeslabuje. Je dost dlouhý.

Končetiny:

Hrudní končetiny:

Celkový pohled: přední nohy jsou silné;

Lopatky: dlouhé, suché, šikmě uložené.

Lokty: přiléhající k tělu.

Předloktí: se silnými kostmi, rovné;

Pánevní končetiny:

Celkový pohled: zadní nohy jsou silné;

Kyčle: kyčelní výstupky jsou zřetelné.

Stehna: dlouhá a svalnatá.

Hlezna: široká, rovná, při pohledu zezadu nesmí být ani vybočená, ani vbočená, při pohledu z profilu středně zaúhlená;

Tlapky: nejsou moc velké, polštářky tvrdé, prsty klenuté a sevřené, drápy silné. Dobrá pigmentace polštářků a drápů je žádoucí;

Pohyb: pružný a vyrovnaný, aktivní;

Kůže: není příliš slabá, je pružná, často je mramorovaná u trikolorních jedinců. Netvoří lalok.

Zevnějšek:

Srst: je dlouhá, ne však přehnaně, často chundelatá, ale drsná, to značí hrubá a tvrdá. Podsada je uzavřená. Břicho a vnitřní strana stehen nesmí být lysé. Obočí je výrazné, ale nesmí zakrývat oči.

Zbarvení: černé s bílým stříkáním (černý bělouš); černé s pálením; černé s pískovými znaky; plavé s bílým stříkáním (oranžový bělouš); plavé s černým sedlem a bílým stříkáním (trikolor); plavé s uhlováním (černé konce chlupů); pískové s uhlováním a bílým stříkáním; pískové s uhlováním; Tradiční pojmenování: zbarvení zaječí, vlčí, jezevčí, divočáka;

Výška: kohoutková výška: psi: 62 – 68 cm

feny: 60 – 65 cm

s tolerancí +/- 1 cm;

Chyby:

Všechny odchylky od tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

Hlava:

- příliš krátká
- plochá mozkovna
- krátká čenichová partie
- depigmentace nosu, pysků nebo očních víček
- klešťový skus
- světlé oko
- uši nasazené vysoko, krátké, nedostatečně stočené, nebo málo osrstěné

Tělo:

- slabá substance
- příliš hrubý (málo elegantní) jedinec
- hřbetní linie měkká
- sražená záď

Ocas:

- ocas vytočený do strany

Končetiny:

- se slabou kostrou
- příliš strmé úhlení
- úzký postoj hlezen
- křivé (rachitické) kotníky

Srst:

- nedostatečně hrubá, jemná srst

Povaha:

- nedůvěřivý jedinec

Vylučující vady:

- jedinec bázlivý nebo agresivní
- netypický jedinec
- předkus nebo podkus
- nestejná barva duhovky, různě zbarvené oči

- kýlovitý hrudník
- křivý ocas
- srst se strukturou vlny
- zbarvení jednobarevné bílé nebo černé
- rozsáhlá depigmentace
- výška mimo hranice, stanovené standardem
- Viditelné invalidní postižení. Anatomické vady

Psi s evidentními poruchami psychického stavu nebo chování budou vyloučeni.

N.B.: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.